

Klagenemnda for offentlige anskaffelser

Innklagede tildelte kontrakt om transport av næringsavfall uten forutgående konkurranse. Klagenemnda kom til at innklagede ikke var et "offentligrettslig organ" etter forskriften § 1-2 (2), og at regelverket om offentlige anskaffelser derfor ikke kom til anvendelse.

Klagenemndas avgjørelse 30. april 2012 i sak 2011/262

Klager: Midtstøl Transport AS

Innklaget: Agder Renovasjon Næring AS

Klagenemndas medlemmer: Morten Goller, Tone Kleven og Jakob Wahl

Saken gjelder: Påstand om ulovlig direkte anskaffelse.

Bakgrunn:

- (1) Agder Renovasjon Næring AS (heretter også kalt innklagede) inngikk kontrakt med Bråtlund Transport AS (heretter kalt valgte leverandør) 24. april 2011 vedrørende innsamling av næringsavfall i kommunene Arendal, Grimstad og Froland uten forutgående kunngjort konkurranse i henhold til forskrift om offentlige anskaffelser av 7. april 2006 nr. 402 §§ 9-1/18-1. Innklagede har opplyst at anskaffelsens totale verdi eks. mva. er mellom 12 – 15 millioner kroner.
- (2) Innklagede er et selskap som er heleid av Agder Renovasjon DA (heretter også kalt morselskapet). Morselskapet er et interkommunalt selskap som eies av kommunene Arendal, Froland og Grimstad, og har ansvar for innsamling, mottak og behandling av avfall og slam. Bakgrunnen for opprettelsen av selskapet Agder Renovasjon Næring AS fremkommer i vedtak fattet av morselskapet 20. april 2005, og er som følger:

"Næringsrenovasjon (åpent konkurranseutsatt marked) skilles ut i eget aksjeselskap slik at det blir klare skiller som hensyntar utfordringer i forhold til skatteplikt for næringsdelen og forbud mot krysssubsidiering mellom husholdnings- og næringsrenovasjon."
- (3) I følge årsberetning for 2010 driver innklagede *"innsamling og avfallshåndtering for næringsliv i regionen. Selskapet eies av Agder Renovasjon, men driver i konkurranse med andre private aktører i avfallsmarkedet for næringsavfall"*. Videre følger det av årsberetningen at selskapet ikke har egne ansatte, men kjøper personalressurser av Agder Renovasjon DA. Innklagede og Agder Renovasjon DA deler også hjemmeside, har felles prisliste og har delvis felles profilering.
- (4) I innklagedes vedtekter fremkommer det følgende om selskapets formål i punkt 3:

"Selskapets virksomhet er:

Avfallshåndtering i konkurransemarkedet. Selskapet kan også drive annen virksomhet som er relatert til dette, herunder deltakelse i andre selskaper."

- (5) Årsregnskapet for 2009 og 2010 viser at innklagede i 2009 og 2010 hadde et overskudd på henholdsvis 1 836 707 og 961 327 kroner.
- (6) Midtstøl Transport AS (heretter kalt klager) fremsatte klage med påstand om at innklagedes kontrakt med valgte leverandør utgjorde en ulovlig direkte anskaffelse i brev av 22. september 2011 til Klagenemnda for offentlige anskaffelser (heretter også kalt klagenemnda).
- (7) Innklagede ble varslet om klagen ved klagenemndas brev av 3. oktober 2011.
- (8) I brev av 21. februar 2012 avviste klagenemndas sekretariat klagen som uhensiktsmessig for behandling i klagenemnda ettersom den etter sekretariatets oppfatning ikke kunne føre fram, jf. klagenemndeforskriften § 9. Sekretariatet viste til at:

"Det er på det rene at innklagede driver virksomhet på et område hvor det eksisterer et velfungerende privatmarked, og at det således foreligger en konkurransesituasjon. Innklagede utfører også sin virksomhet på normale markedsvilkår, og selskapet har til formål å skape inntjening. Innklagede har også vist til at selskapet ikke kan regne med finansiering av morselskapet eller andre dersom selskapet skulle få økonomiske problemer. På denne bakgrunn finner sekretariatet det klart at innklagede driver "forretningsmessig"..."

- (9) Dette innebar at innklagede etter sekretariatets syn ikke kunne anses som et offentlig rettslig organ, jf. forskriften § 1-2 (2) og da heller ikke er bundet av forskriftens kunngjøringsregler når selskapet inngår kontrakter med andre. Det forelå da ikke noen ulovlig direkte anskaffelse.
- (10) Klager påklaget avvisningsbeslutningen ved brev til klagenemndas leder av 23. februar 2012.
- (11) I brev av 5. mars 2012 fattet nemndas leder vedtak om å omgjøre sekretariatets avvisningsbeslutning, og å fremme saken til behandling i klagenemnda. Nemndas leder viste til at:

"Klagenemndas leder kan ikke se at sekretariatet med dette gir en fyldestgjørende begrunnelse for å avvise klagen. Klagens anførsler, slik nemndas leder forstår dem, særlig om at det kreves dokumentasjon for at leie/kjøp av utstyr og personale av morselskapet skjer på normale markedsvilkår, er ikke tatt til følge av sekretariatet. Det er intet som tyder på at sekretariatet har vurdert å be om slik dokumentasjon fra innklagede. Det er etter leders syn ikke tilstrekkelig her å vise til hva innklagede anfører. Når det offentlige morselskapet fullt ut eier innklagede, og selskapene delvis har felles styrerepresentanter, er det en slik nærhet mellom disse at det er nærliggende å kreve at innklagede dokumenterer at avtalene med morselskapet skjer på normale markedsvilkår, før det tas stilling til om innklagede er et "offentligrettslig organ" og derved er bundet av anskaffelsesforskriftens regler om kunngjøring av konkurranse."

- (12) I e-post av 7. mars 2012 ba sekretariatet innklagede dokumentere og redegjøre for at kjøp/leie av utstyr og personale av morselskapet skjer på normale markedsvilkår, samt å dokumentere/redegjøre for at eventuelle andre avtaler mellom innklagede og Agder Renovasjon DA skjer på normale markedsvilkår.
- (13) I brev av 23. mars 2012 redegjorde innklagede nærmere for hvorfor avtalene mellom selskapene etter innklagedes oppfatning måtte anses for å skje på normale markedsvilkår. Hva gjelder fakturering av avfall, ble det vist til at det hvert år forhandles en pris-/leveringsavtale til markedspris for å unngå krysssubsidiering. Hva gjelder personalressurser ble det vist til at innklagede betalte de faktiske lønns- og administrasjonsutgifter for personalressursene selskapet leide fra morselskapet. Det ble videre vist til at lokalene ble leid til markedspris, og at dunkene som selskapet leide fra morselskapet skjedde til kostpris ved innkjøp dividert på 7 års avskrivningstid. Når det gjelder felles hjemmeside, prislister, annonsering og logo, ble det vist til at dette kun utgjør en svært liten del av selskapenes utgiftsbilde, og ikke er økonomisk subsidiering. Hva gjelder overføringen av bokførte verdier fra morselskapet til innklagede ved stiftelsen av selskapet, viser innklagede til at dette har skjedd i henhold til god regnskapsskikk.
- (14) Som vedlegg til brevet fremla innklagede "*Avtale mellom Agder Renovasjon og Agder Renovasjon Næring AS om økonomiske transaksjoner mellom selskapene*". Innklagede har opplyst at det fremforhandles ny avtale hvert år, og den fremlagte avtalen regulerer de økonomiske transaksjonene mellom selskapene fra 1. januar 2011 til 31. desember 2011. Følgende gjengis fra avtalen:

"Fakturering av avfall:

ARNAS skal levere alt næringsavfall til AR.

AR fakturerer ARNAS kvartalvis etter levert mengde for de enkelte fraksjonene og avtalte priser. [...]

Ved store markedsmessige endringer i priser på enkelte fraksjoner eller leveringer av vesentlig større mengder enn normalt kan ny pris avtales i avtaleperioden.

"Fakturering av personal ressurser:

ARNAS kjøper alle personalressurser fra AR. Det er for den enkelte ansatt foretatt en beregning av hvordan ressursbruken fordeler seg mellom nærings og husholdningskunder. Vurderingen foretas hvert kvartal. Basert på denne fordelingen faktureres ARNAS på basis av faktiske påløpte personalkostnader.

"Fakturering av leiekostnader:

AR fakturerer ARNAS for påløpt leiekostnader for lokaler (u/mva.) og leie av beholdere som leies på basis av hvor mange dunker som settes ut til ARNAS sine abonnenter.

"Fakturering av administrative tjenester:

Det skal gjøres en separat vurdering av administrative kostnader og alle kostnader som gjelder ARNAS skal viderefaktureres fra AR.[...]

Oppgjør av fraksjoner godtgjøres:

Fraksjoner som f.eks. Papp/papir/metall/plast godtgjøres ARNAS etter beregning av netto godtgjørelse fra gjenvinnere. Dette avregnes hvert kvartal."

- (15) Det var også vedlegg til overnevnte avtale. Innklagede har per telefon opplyst sekretariatet om at disse vedleggene er å anse som drifts- og forretningshemmeligheter, og at de derfor ikke vil fremlegges. De aktuelle vedleggene er benevnt: *"Tonnpris for levering av avfallsfraksjoner i 2011"*, *"Vurdering av personalressurser pr. 31.03.10, oppdateres hvert kvartal (eksempel på utregning)"*, *"Leie av kontor og andel av felles arealer"*, *"Administrative tjenester vurdering pr. 30.09.09, oppdateres hvert kvartal (eksempel på utregning)"*, og *"Oppgjør av papp/papir/metall/plast (beregning pr. 30.09.09), avregnes hvert kvartal (eksempel på utregning)"*.
- (16) I brev av 30. mars 2012 innga klager kommentarer til innklagedes brev av 23. mars 2012, hvor det fastholdes at innklagede ikke kan anses å drive på normale markedsvilkår. Dette er i hovedsak begrunnet med at innklagede har leveringsplikt av avfallet til morselskapet og ikke står fritt til å levere til andre mottaksanlegg, at innklagedes kjøp av personalressurser fra morselskapet er en varig særordning hvor det kun betales kostpris, at det er nært tilknytningsforhold mellom selskapene og at innklagede har kjennskap til morselskapets forretningshemmeligheter, at morselskapets kundeportefølje ble overtatt uten at det ble betalt vederlag, at innklagede blant annet har kunnet benytte seg av morselskapets innarbeidede logo, og at innklagede i årsberetning for 2007 selv har beskrevet selskapets virksomhet slik at det ivaretar *"næringsdelen av virksomheten til Agder renovasjon"*. I tillegg ba klager om at avtalene mellom innklagede og morselskapet for årene 2005 til 2010 ble fremlagt.
- (17) I brev av 13. april 2012 ga innklagede tilsvaer til klagers kommentarer av 30. mars 2012. Det ble vist til at innklagede ikke har leveringsplikt til morselskapet, og at selskapet har mulighet til å velge annen mottaker og leveringssted for avfallet. For øvrig ble det vist til at det er naturlig å fremforhandle leveringsavtaler, dersom det skulle være aktuelt, mellom to selskaper i et konsernforhold. Det ble presisert at innklagede har betalt for all bruk av personalressurser, og på ingen måte har hatt fri tilgang til disse. Når det gjelder tilgangen til forretningshemmeligheter, ble det vist til at selskapene opererer på helt forskjellige markeder. Hva gjelder innklagedes overtagelse av kundeporteføljen til morselskapet, ble det presisert at selskapsdannelsen var en utskillelse, ikke en nyetablering og oppkjøp, og at dette ble regnskapsført i henhold til god regnskapsskikk.

Anførsler:

Klagers anførsler:

- (18) Klager anfører at innklagede har foretatt en ulovlig direkte anskaffelse ved å tildele kontrakt om transport av næringsavfall til valgte leverandør uten forutgående kunngjøring, og at vilkårene for å ilagge overtredelsesgebyr er til stede. Det vises til at Agder Renovasjon Næring AS er å anse som et offentligrettslig organ, jf. forskriften § 1-2 (2), og derfor plikter å følge regelverket om offentlige anskaffelser. Innklagedes virksomhet ivaretar allmennhetens behov da det gjelder avfallshåndtering, og ikke er av industriell eller forretningsmessig karakter, jf. forskriften § 1-2 (2) bokstav a. Klagenemnda har i sin praksis fastslått at avfallshåndtering tjener allmennhetens behov. Innklagede må ses i sammenheng med morselskapet, Agder Renovasjon DA, da selskapene er nært knyttet sammen. Blant annet kjøper innklagede personalressurser av

morselskapet, og selskapene har felles hjemmeside, reklame og prisliste. Et flertall av styremedlemmene i innklagede sitter også i styret i morselskapet. Som en følge av dette, har også innklagede kjennskap til morselskapets forretningshemmeligheter. Videre er selskapenes roller blitt sammenblandet i et skrift til offentligheten, (årsberetningen for 2007). I følge klager er det klart at kjøpene innklagede gjør fra morselskapet ikke skjer til markedspris, slik at innklagede i realiteten blir subsidiert av morselskapet, og får en klar konkurransefordel i forhold til andre aktører. Blant annet får innklagede personalressurser og dunker til kostpris, uten at det ilegges et påslag for fortjenestemargin. Det er også morselskapet som har arbeidsgiveransvaret for personalressursene. Innklagede har benyttet seg av morselskapets innarbeidede logo, samt overtatt morselskapets kundeportefølje uten at det ble betalt vederlag for dette. I innklagedes årsberetning for 2007 har selskapet selv angitt at det ivaretar næringsdelen av morselskapets virksomhet. Da innklagede ikke driver på markesvilkår, kan selskapet heller ikke anses for å være av forretningsmessig karakter. Videre følger det av morselskapets vedtekter at selskapet ikke har som formål å gå med overskudd, og at eierkommunene er ansvarlige for selskapets forpliktelser.

Innklagedes anførsler:

- (19) Innklagede bestrider at selskapet er et offentligrettslig organ etter forskriften § 1-2 (2). Da selskapet ikke er omfattet av regelverket om offentlige anskaffelser, utgjør heller ikke tildelingen av kontrakt til valgte leverandør en ulovlig direkte anskaffelse. Innklagede viser til at vilkårene i forskriften § 1-2 (2) bokstav a ikke er oppfylt. Selv om det legges til grunn at morselskapet er et offentligrettslig organ, betyr ikke dette at innklagede er det. Agder Renovasjon Næring AS er et selvstendig rettssubjekt, som er 100 % eid av morselskapet. Det er klart at innklagede driver et selskap av forretningsmessig karakter. Det vises i den forbindelse til selskapets vedtekter, som viser at det ble opprettet for å kunne konkurrere i det private markedet for avfallshåndtering på lik linje med øvrige private aktører. Selskapets formål er å gå med overskudd, og selskapet opererer fullt ut for egen regning og risiko, støttes ikke av det offentlige, og kan ikke forvente særbehandling dersom selskapet skulle få økonomiske problemer. Alle kjøp innklagede foretar fra morselskapet skjer på markedsvilkår. Når det gjelder felles hjemmeside, prisliste, annonsering og logo, utgjør dette kun en liten del av selskapenes utgiftsbilde, og dette kan ikke endre det faktum at innklagede driver forretningsmessig. Hva gjelder overføringen av bokførte verdier fra morselskapet til innklagede ved stiftelsen av selskapet, har dette skjedd i henhold til god regnskapsskikk. Innklagede driver heller ikke med innsamling av lovpålagt avfall, og har således ingen plikt til å tjene allmennhetens behov.

Klagenemndas vurdering:

- (20) Saken gjelder spørsmål om ulovlig direkte anskaffelse, og det er ikke krav om saklig klageinteresse i slike saker, jf. forskrift 15. november 2008 nr. 1288 om klagenemnd for offentlige anskaffelser § 13a (1). Anskaffelsen gjelder innsamling av næringsavfall som er en prioritert tjenesteanskaffelse i kategori 16 "*Kloakk- og avfallstømming, rensing og lignende tjenester*" jf. forskriften vedlegg 5. Dersom den angjeldende kontrakten foreliggende sak omhandler faller inn under regelverket for offentlige anskaffelser, vil det være lov om offentlige anskaffelser av 16. juli 1999 nr. 69 og forskrift om offentlige anskaffelser av 7. april 2006 nr. 402 del I og del III som kommer til anvendelse idet anskaffelsens verdi overstiger terskelverdien i forskriften § 2-2 (1).

- (21) Av klagenemndforskriften § 13a følger det at en klage på ulovlig direkte anskaffelse kan fremsettes inntil et krav om overtredelsesgebyr er foreldet etter lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser § 7b (3). Av bestemmelsen fremgår det at adgangen til å legge gebyr bortfaller to år etter at kontrakt er inngått, og at fristen avbrytes ved at klagenemnda meddeler oppdragsgiver at nemnda har mottatt en klage med påstand om ulovlig direkte anskaffelse. Den foreliggende klage med påstand om ulovlig direkte anskaffelse ble fremsatt ved brev 22. september 2011, og meddelt innklagede ved klagenemndas brev av 3. oktober 2011. Klagen gjelder en kontrakt inngått 24. april 2011. Klagen er dermed rettidig.

Hvorvidt innklagede er omfattet av regelverket om offentlige anskaffelser slik at dette kommer til anvendelse for de kontrakter selskapet inngår på vegne av seg selv

- (22) Det legges i det følgende til grunn at kontrakten som er inngått i foreliggende sak og som denne klagen gjelder, er en kontrakt innklagede har inngått på vegne av seg selv. Det første spørsmålet for å ta stilling til hvorvidt regelverket kommer til anvendelse, er da om innklagede er en offentlig oppdragsgiver som definert i forskriften § 1-2.
- (23) I forskriften § 1-2 (1) fremkommer det at forskriften gjelder for "*offentligrettslige organer*". Dette begrepet er definert på følgende måte i forskriften § 1-2 (2):

"(2) Et offentligrettslig organ er ethvert organ:

a. som tjener allmennhetens behov, og ikke er av industriell eller forretningsmessig karakter, og

b. som er et selvstendig rettssubjekt og

c. som i hovedsak er finansiert av myndigheter eller organer som nevnt i første ledd, eller hvis forvaltning er underlagt slike myndigheter eller organers kontroll, eller som har et administrasjons-, ledelses- eller kontrollorgan der over halvparten av medlemmene er oppnevnt av slike myndigheter eller organer."

- (24) Klager mener at det i vurderingen av om innklagede er et offentligrettslig organ må ses hen til at innklagedes morselskap er det, og viser til selskapenes tette forbindelser.
- (25) I klagenemndas saker 2010/278 og 2011/126 forutsatte klagenemnda, med henvisning til EU-domstolens praksis, at det måtte foretas en selvstendig vurdering av hvorvidt selskapene i et konsern var et offentligrettslig organ etter forskriften § 1-2 (2). I klagenemndas sak 2010/278 ble det i premiss (30) vist til følgende:

"I de tilfeller der det aktuelle organet er en del av et konsern, skal det etter EU-domstolspraksis vurderes særskilt for det enkelte selskap hvorvidt vilkårene i § 1-2 (2) er oppfylt, jf. sak C-360/96 (BFI Holding) premiss (56) til (58), med videre henvisning til sak C-44/96 (Mannesmann). Det at et av selskapene i konsernet er å anse som et offentligrettslig organ, er således ikke tilstrekkelig til å fastslå at de øvrige selskapene i konsernet er et offentligrettslig organ."

- (26) Likedan må det i foreliggende sak foretas en selvstendig vurdering av hvorvidt innklagede er et offentligrettslig organ i forskriftens forstand, og denne vurderingen skal således ikke influeres av hvorvidt morselskapet er et slikt organ.

- (27) Når det gjelder vilkåret i forskriften § 1-2 (1) bokstav a om at virksomheten ikke skal være av *"industriell eller forretningsmessig karakter"*, er det overordnede spørsmålet hvorvidt virksomheten er av en slik karakter at det samlet sett foreligger en risiko for at selskapet kan ledes til å ta andre hensyn enn de rent økonomiske, jf. praksis fra EU-domstolen og Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementets veileder til reglene om offentlige anskaffelser s. 14. Svaret beror på en konkret helhetsvurdering. Sentrale momenter som er trukket frem i EU-domstolens praksis er betingelsene for virksomhetens aktiviteter, herunder konkurransesituasjonen og om virksomheten utøver sin aktivitet på normale markedsvilkår, om enheten har som formål å skape inntjening, kommersiell risiko og forholdene ved stiftelsen av virksomheten, jf. også klagenemndas saker 2011/149 premiss (33) og 2011/126 premiss (32). I EU-domstolens sak C-18/01 (Korhonen) la domstolen til grunn at et aksjeselskap, som var heleid av en finsk by, ikke var av industriell eller forretningsmessig karakter. Selskapets formål var å kjøpe, selge, leie ut og utvikle eiendommer. Domstolen fant at det faktum at selskapet hadde mottatt offentlig støtte talte for at det ikke var av industriell eller forretningsmessig karakter, jf. premiss (55). I premiss (59) uttrykte domstolen vurderingstemaet på følgende måte:

"Med henblik på at vurdere, om disse behov falder uden for det erhvervs- eller forretningsmæssige område, skal den nationale ret vurdere om de omstændigheder, der gik forud for oprettelsen af selskabet, og de betingelser, selskabet er underlagt ved udøvelsen af sin virksomhed, herunder særligt, om det forfølger et indtjeningsmæssigt hovedformål, om det bærer de risici, der er forbundet med udøvelsen af denne virksomhed, samt om virksomheden eventuelt finansieres af det offentlige."

- (28) Det er på det rene at innklagede driver virksomhet på et område hvor det eksisterer et velfungerende privatmarked, og at det således foreligger en konkurransesituasjon. Selskapet har også til formål å skape inntjening. Innklagede har vist til at selskapet ikke kan regne med finansiering av morselskapet eller andre dersom selskapet skulle få økonomiske problemer. Innklagede har fremlagt dokumentasjon på at selskapet leverer avfall til morselskapet, kjøper personalressurser, samt leier lokaler og dunker av morselskapet, samt at overføringen av bokførte verdier ved stiftelsen av selskapet skjedde i henhold til god regnskapsskikk. Basert på den fremlagte dokumentasjonen, finner ikke klagenemnda holdepunkter for at fakturering av avfall og leie av lokaler ikke skjer til markedspris, eller at forholdene ved stiftelsen av selskapet tilsier at innklagede ikke driver markedsmessig. Det kan imidlertid synes som at innklagede kun betaler kostpris for personalressurser og dunker, noe som ikke nødvendigvis er markedspris. På den annen side kan det ikke utelukkes at andre selskaper i en sammenlignbar situasjon, altså med konsernbindinger, kun hadde fakturert kostpris for dette. Uansett kan ikke klagenemnda se at dette kan være avgjørende i foreliggende tilfelle. Det vises i den forbindelse til at innklagede ikke ville hatt særlig større utgifter knyttet til disse postene dersom selskapet hadde eid ressursene selv; det gir altså ikke innklagede noen konkurransefordel. Den fremlagte dokumentasjonen viser også at selskapene fordeler utgiftene knyttet til personalressurser og administrative tjenester seg i mellom, noe som må være greit i et konsernforhold. Klagenemnda bemerker for øvrig at det at selskaper er i en konsernbinding ofte vil medføre at det oppstår synergier som konsernselskapene kan dra nytte av, slik som at innklagede har kunnet benytte seg av en innarbeidet logo. Etter en helhetsvurdering legger klagenemnda til grunn at innklagede driver *"forretningsmessig"*. Det legges da særlig vekt på konkurransesituasjonen, forholdene ved stiftelsen, at innklagede har som formål å skape inntjening, at selskapet

selv har den kommersielle risikoen, og at hvertfall store deler av virksomhetens aktiviteter skjer på normale markedsvilkår. Vilkårene i forskriften § 1-2 (2) bokstav a er følgelig ikke oppfylt. Klager har bedt om at avtalene mellom innklagede og morselskapet for årene 2005 til 2010 ble fremlagt. Nemnda finner imidlertid at foreliggende dokumentasjon er tilstrekkelig for å vurdere hvorvidt innklagede må anses for å være et offentligrettslig organ, og finner derfor ikke behov for å få disse avtalene fremlagt.

- (29) Da innklagede ikke er en offentlig oppdragsgiver, kommer ikke regelverket om offentlige anskaffelser til anvendelse for de kontrakter innklagede inngår på vegne av seg selv. Det gjelder da ikke noe krav om kunngjøring eller konkurranse om den kontrakt om innsamling av næringsavfall som foreliggende sak gjelder, og klagers påstand om ulovlig direkte anskaffelse fører derfor ikke frem.

Konklusjon:

Agder Renovasjon Næring AS er ikke omfattet av regelverket for offentlige anskaffelser.

Bergen, 30. april 2012
For Klagenemnda for offentlige anskaffelser,

Morten Goller